

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 320

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 28 august 1998

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ORDONAȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
94.	— Ordonanță pentru modificarea anexelor nr. 1 și 2 la Legea telecomunicațiilor nr. 74/1996	1-2
95.	— Ordonanță privind înființarea unor instituții publice în subordinea Ministerului Transporturilor.....	2-3
96.	— Ordonanță privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național.....	3-8

ORDONAȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONAȚĂ pentru modificarea anexelor nr. 1 și 2 la Legea telecomunicațiilor nr. 74/1996

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și al art. 1 pct. 13 lit. c) din Legea nr. 148/1998 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Articol unic. — Anexele nr. 1 și 2 la Legea telecomunicațiilor nr. 74/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 156 din 22 iulie 1996, cu modificările ulterioare, se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezenta ordonanță.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Ministrul comunicațiilor,
Sorin Pantiș
Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu

TAXELE DE LICENȚĂ

Taxele de licență prevăzute la art. 14 sunt următoarele:		— 2.3. locale:	
1. Rețele de telecomunicații aferente serviciilor de telecomunicații de bază:		a) urbane	5.000.000 lei
— 1.1. naționale	1.000.000.000 lei	b) rurale	1.000.000 lei.
— 1.2. zonale	300.000.000 lei	3. Servicii de telecomunicații de bază:	
— 1.3. locale:		— 3.1. naționale	500.000.000 lei
a) urbane	70.000.000 lei	— 3.2. zonale/urbane	70.000.000 lei
b) rurale	5.000.000 lei.	— 3.3. rurale	5.000.000 lei.
2. Alte rețele de telecomunicații care fac obiectul unei licențe:		4. Alte servicii de telecomunicații care fac obiectul unei licențe:	
— 2.1. naționale	100.000.000 lei	— 4.1. naționale	30.000.000 lei
— 2.2. zonale	20.000.000 lei	— 4.2. zonale/locale	3.000.000 lei.

ANEXA Nr. 2

TAXELE DE AUTORIZARE

Taxele de autorizare prevăzute la art. 30 sunt următoarele:		— 1.3. locale	1.000.000 lei.
1. Rețele de telecomunicații liberalizate:		2. Servicii de telecomunicații liberalizate:	
— 1.1. naționale	10.000.000 lei	— 2.1. naționale	2.000.000 lei
— 1.2. zonale	3.000.000 lei	— 2.2. zonale	1.000.000 lei
		— 2.3. locale	500.000 lei.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind înființarea unor instituții publice în subordinea Ministerului Transporturilor

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și al art. 1 pct. 12 lit. k) din Legea nr. 148/1998 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Art. 1. — (1) Se înființează Autoritatea Feroviară Română — AFER, instituție publică cu personalitate juridică în subordinea Ministerului Transporturilor, cu sediul în municipiul București, Calea Griviței nr. 393, sectorul 1, prin reorganizarea Regiei Autonome „Registrul Feroviar Român — REFER”, care se desființează, și prin preluarea Inspectoratului Feroviar din structura proprie a Ministerului Transporturilor.

(2) Autoritatea Feroviară Română — AFER este organismul tehnic specializat al Ministerului Transporturilor, desemnat să asigure, în principal, inspecția de stat și controlul de siguranță a circulației în transportul feroviar și cu metroul, activitatea specifică de registru feroviar, licențierea operatorilor de transport feroviar, autorizarea și supravegherea tehnică a furnizorilor interni de produse și servicii în domeniul feroviar, organizarea examenelor și emiterea atestatelor, certificatelor și licențelor, după caz, pentru personalul din siguranța circulației, cercetarea evenimentelor și accidentelor feroviare.

Art. 2. — (1) Se înființează Inspectoratul Navigației Civile — INC, instituție publică cu personalitate juridică în subordinea Ministerului Transporturilor, cu sediul în municipiul Constanța, Incinta Port Constanța nr. 1, prin reorganizarea căpităniilor zonale Constanța, Tulcea, Galați, Giurgiu și Drobeta-Turnu Severin, instituții publice care se desființează, și prin preluarea Inspectoratului Navigației Civile din structura proprie a Ministerului Transporturilor.

(2) Inspectoratul Navigației Civile — INC este organismul tehnic specializat al Ministerului Transporturilor, desemnat să asigure, în principal, inspecția și supravegherea

desfășurării în siguranță a navigației în apele naționale navigabile, inspecția navelor sub pavilion român în apele internaționale, coordonarea activităților de căutare și salvare pe mare, controlul respectării reglementărilor interne în domeniul transporturilor navale, a acordurilor și convențiilor internaționale la care România este parte, înmatricularea navelor sub pavilion român, atestarea și brevetarea personalului navigant, precum și cercetarea evenimentelor și accidentelor de navigație.

Art. 3. — (1) Se înființează Autoritatea Rutieră Română — ARR, instituție publică cu personalitate juridică în subordinea Ministerului Transporturilor, cu sediul în municipiul București, bdul Dinicu Golescu nr. 38, sectorul 1, prin reorganizarea Oficiului Rutier Central, instituție publică care se desființează, și prin preluarea Inspectoratului Rutier din structura proprie a Ministerului Transporturilor.

(2) Autoritatea Rutieră Română — ARR este organismul tehnic specializat al Ministerului Transporturilor, desemnat să asigure, în principal, inspecția și controlul, în trafic, al stării tehnice a autovehiculelor rutiere și remorcilor, precum și al îndeplinirii condițiilor de operare a transporturilor rutiere, inspecția și controlul respectării reglementărilor interne și internaționale privind condițiile de siguranță a transporturilor rutiere și de protecție a mediului, licențierea operatorilor de transport rutier, punerea în aplicare a normelor tehnice și reglementărilor specifice transporturilor rutiere, controlul constituirii Fondului special al drumurilor publice și executarea silită a creanțelor la bugetul Fondului special al drumurilor publice, pe baza împuternicirii date de Ministerul Transporturilor.

Art. 4. — Instituțiile publice înființate potrivit prevederilor prezentei ordonanțe pot desfășura și alte activități stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Art. 5. — Sediile instituțiilor publice prevăzute la art. 1—3 pot fi schimbate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 6. — Instituțiile publice prevăzute la art. 1—3 se finanțează integral din venituri extrabugetare obținute din prestații și servicii specifice, pe bază de tarife stabilite de consiliile de conducere ale acestor instituții publice și aprobate de Ministerul Transporturilor.

Art. 7. — (1) Conducerea instituțiilor publice prevăzute la art. 1—3 revine unui consiliu de conducere, compus din 7—9 persoane, al cărui președinte este și director general.

(2) Membrii consiliului de conducere se numesc și se revocă prin ordin al ministrului transporturilor.

(3) Salarizarea directorului general și indemnizațiile membrilor consiliului de conducere se stabilesc prin ordin al ministrului transporturilor.

Art. 8. — Salarizarea personalului instituțiilor publice prevăzute la art. 1—3 se face potrivit reglementărilor stabilite pentru instituțiile publice finanțate integral din venituri extrabugetare.

Art. 9. — Atribuțiile fiecărei instituții publice prevăzute la art. 1—3, regulamentul de organizare și funcționare, precum și modalitățile de preluare a personalului se aprobă prin hotărâre a Guvernului în termen de 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei ordonanțe. Prin aceeași hotărâre se va stabili și regimul juridic al bunurilor din patrimoniul Regiei Autonome „Registrul Feroviar Român — REFER“, preluate de către Autoritatea Feroviară Română — AFER, precum și cel al bunurilor aflate în administrarea instituțiilor publice care se reorganizează potrivit prevederilor prezentei ordonanțe.

Art. 10. — Prezenta ordonanță intră în vigoare după 30 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor,
Traian Băsescu
Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu

București, 27 august 1998.
Nr. 95.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și al art. 1 pct. 3 lit. a) din Legea nr. 148/1998 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite prezenta ordonanță:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Pădurile, prin funcțiile economice și de protecție pe care le îndeplinesc, constituie, indiferent de forma de proprietate, o avuție de interes național de care beneficiază întreaga societate. În acest scop este necesară asigurarea gestionării durabile a pădurilor, prin stabilirea de măsuri concrete de administrare, îngrijire, exploatare rațională și regenerare.

Art. 2. — Indiferent de forma de proprietate, politica de punere în valoare economică, socială și ecologică a pădurilor este un atribut al statului. În condițiile respectării dreptului de proprietate, pădurile din România sunt administrate și gospodărite într-un sistem unitar, vizând valorificarea continuă, în folosul generațiilor actuale și viitoare, a funcțiilor lor ecologice și social-economice.

Art. 3. — După forma de proprietate, fondul forestier național, definit la art. 1 din Codul silvic, este constituit din:

- fondul forestier proprietate publică a statului;
- fondul forestier proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale (comune, orașe, municipii);
- fondul forestier proprietate privată a unităților de cult (parohii, schituri, mănăstiri), instituțiilor de învățământ sau a altor persoane juridice;

d) fondul forestier proprietate privată indiviză a persoanelor fizice (foști composesori, moșneni și răzeși sau moștenitori ai acestora);

e) fondul forestier proprietate privată a persoanelor fizice.

Art. 4. — (1) Drumurile forestiere și căile ferate forestiere, existente la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, aparțin statului, indiferent de forma de proprietate a fondului forestier pe care acestea îl străbat.

(2) Regimul juridic al drumurilor și căilor ferate forestiere care se vor construi în viitor va fi stabilit în raport cu sursa de finanțare și cu natura proprietății terenurilor, astfel:

a) drumurile și căile ferate forestiere, construite pe terenurile proprietate publică a statului și finanțate cu fonduri de la bugetul de stat sau din fondul de dezvoltare al Regiei Naționale a Pădurilor, vor fi proprietate publică a statului și administrate de regie;

b) drumurile și căile ferate forestiere, construite pe terenuri din fondul forestier proprietate privată și finanțate din resursele financiare ale proprietarilor de păduri, vor fi proprietate privată, administrate de deținătorii pădurilor respective.

Art. 5. — Titularii dreptului de proprietate asupra fondului forestier, proprietate publică sau privată, își exercită dreptul de proprietate, în limitele și în condițiile legii, urmărind conservarea și gospodărirea durabilă a pădurilor.

CAPITOLUL II

Regimul silvic

Art. 6. — Fondul forestier național, indiferent de forma de proprietate, este supus regimului silvic.

Art. 7. — (1) *Regimul silvic* reprezintă un sistem unitar de norme cu caracter tehnic silvic, economic și juridic, referitoare la amenajarea, paza, protecția contra dăunătorilor, exploatarea și regenerarea pădurilor, în vederea asigurării gestionării durabile a ecosistemelor forestiere.

(2) Respectarea normelor definite la alin. (1) este obligatorie pentru toți proprietarii de păduri sau alți deținători.

(3) Normele tehnice silvice reglementează activitățile de amenajare și regenerare a pădurilor, protecție a pădurilor împotriva dăunătorilor, îngrijire (degajări, curățiri, rărituri), punere în valoare a masei lemnoase și de exploatare a lemnului, atât pentru pădurile proprietate publică, cât și pentru pădurile proprietate privată. Normele tehnice actuale vor fi revizuite în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, prin grija autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(4) Normele cu caracter economic se referă la totalitatea obligațiilor financiare ce revin proprietarilor de păduri, pentru asigurarea regenerării pădurilor, stării de sănătate a acestora, efectuării lucrărilor de amenajare, îngrijire și punere în valoare, precum și la modalitățile de finanțare.

(5) Normele juridice cuprind totalitatea reglementărilor cu specific silvic (legi, hotărâri și ordonanțe ale Guvernului, ordine și instrucțiuni ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură).

(6) La dobândirea dreptului de proprietate, proprietarii de păduri vor lua cunoștință sub semnătură, prin grija autorității publice pentru silvicultură, de obligațiile pe care le au pentru respectarea regimului silvic.

Art. 8. — (1) În vederea respectării reglementărilor referitoare la regimul silvic, proprietarii de păduri și deținătorii cu orice titlu au următoarele obligații:

a) să elaboreze amenajamente silvice pentru pădurile pe care le dețin, prin unități specializate, autorizate în acest scop de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură. Costul acestor lucrări se suportă de proprietari în cazul persoanelor juridice. Pentru pădurile cu suprafețe mai mici de 10 hectare, aparținând persoanelor fizice, gospodărite în mod individual, se întocmesc, de unități specializate, *studii sumare de amenajare*, al căror conținut se va preciza prin normele tehnice specifice;

b) să asigure paza pădurilor, în vederea prevenirii tăierilor ilegale, distrugerii sau degradării vegetației forestiere, pășunatului abuziv, braconajului și a altor fapte infracționale sau contravenționale. Proprietarii de păduri proprietate privată care nu au personal angajat pentru asigurarea pazei, în condițiile menționate la art. 12, răspund contravențional;

c) să execute lucrările necesare pentru prevenirea și combaterea bolilor și dăunătorilor pădurilor, stabilite de organele autorității publice pentru silvicultură, cu mijloace proprii sau contra cost, prin unități silvice specializate;

d) să asigure respectarea măsurilor de prevenire și stingere a incendiilor și, după caz, dotarea cu mijloace de primă intervenție;

e) să efectueze lucrările de împădurire și de ajutorare a regenerării naturale, potrivit prevederilor amenajamentelor silvice și ale normelor tehnice specifice. Lucrările de împădurire se vor executa în termen de cel mult 2 ani de la exploatarea masei lemnoase. În caz contrar, se vor aplica măsurile prevăzute la art. 67 din Codul silvic, aprobat prin Legea nr. 26/1996;

f) să efectueze lucrările de întreținere a plantațiilor și regenerărilor naturale până la realizarea stării de masiv;

g) să execute la timp, în conformitate cu prevederile amenajamentelor silvice și ale normelor tehnice specifice, lucrările de îngrijire a arboretelor — degajări, curățiri, rărituri, tăieri de igienă;

h) să execute tăieri de arbori numai după marcarea și inventarierea acestora și după elaborarea documentelor specifice de către personalul silvic autorizat;

i) să asigure, în conformitate cu prevederile amenajamentelor și actelor normative în vigoare, întreținerea și repararea drumurilor forestiere aflate în proprietate.

(2) În situațiile în care gospodărirea pădurilor proprietate privată a persoanelor fizice sau juridice este asigurată pe baze contractuale de către Regia Națională a Pădurilor, obligațiile menționate la alin. (1) se vor regăsi, ca atare, în contractele încheiate.

Art. 9. — (1) În vederea gospodării durabile a pădurilor se interzic:

a) defrișarea vegetației forestiere — respectiv înlăturarea acesteia și schimbarea destinației terenului — fără aprobarea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

b) desfășurarea de activități care produc degradarea solului și a malurilor apelor, distrugerea semințișului utilizabil și a arborilor nedestinați exploatarei, potrivit prevederilor art. 45 din Codul silvic.

(2) Se exceptează de la prevederile alin. (1) lit. a) terenurile aflate în perimetrul fâșiei de protecție a frontierei de stat, care fac parte din domeniul public și care, prin natura lor, sunt destinate protecției și întreținerii liniei de frontieră, potrivit prevederilor Legii privind frontiera de stat a României nr. 56/1992. Defrișarea vegetației forestiere pentru realizarea fâșiei de protecție a frontierei de stat se va executa de către proprietarul sau deținătorul pădurii, sub supravegherea organului de grăniceri și a autorității silvice competente.

Art. 10. — (1) Exploatarea produselor lemnoase ale pădurilor se face numai în conformitate cu prevederile amenajamentelor silvice și cu respectarea instrucțiunilor privind termenele, modalitățile și epocile de recoltare și transport al materialului lemnos din păduri, emise de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură.

(2) Pentru masa lemnoasă destinată a se exploata, proprietarii sau deținătorii cu orice titlu de păduri întocmesc acte de punere în valoare, în conformitate cu normele tehnice în vigoare, cu marcarea și inventarierea prealabilă a arborilor destinați tăierii de către personalul silvic delegat să utilizeze ciocanul silvic de marcat.

(3) Ocoalele silvice, agenții economici atestați să execute exploatare forestiere, persoanele fizice și juridice care au în proprietate sau în administrare păduri au obligația să folosească tehnologiile de recoltare și de scoatere a lemnului din pădure, care să nu producă degradarea solului, poluarea apelor, distrugerea sau vătămarea semințișului utilizabil, a arborilor nedestinați exploatarei peste limitele admise prin instrucțiunile prevăzute la alin. (1).

(4) Masa lemnoasă care se exploatează și se transportă din pădure va fi însoțită de documentele prevăzute în instrucțiunile privind circulația materialelor lemnoase și controlul instalațiilor de debitat lemn rotund în cherestea, aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(5) Materialul lemnos de lucru cu diametrul la capătul gros mai mare de 20 cm, care se transportă din pădure, având ca document de însoțire bonul de vânzare sau foaia de însoțire, se marchează cu marca dreptunghiulară specifică agentului economic care administrează pădurea sau care exploatează masa lemnoasă, după caz.

CAPITOLUL III

Administrarea fondului forestier național*Secțiunea 1***Administrarea fondului forestier proprietate publică a statului**

Art. 11. — (1) Fondul forestier proprietate publică a statului se administrează potrivit Codului silvic de către Regia Națională a Pădurilor.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare a Regiei Naționale a Pădurilor se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

*Secțiunea a 2-a***Administrarea fondului forestier proprietate publică a comunelor, orașelor și municipiilor și a celui proprietate privată indiviză (foști composesori, moșneni, răzeși sau moștenitorii acestora)**

Art. 12. — (1) Pădurile proprietate publică a comunelor, orașelor și municipiilor, precum și cele proprietate privată indiviză, aparținând foștilor composesori, moșneni și răzeși sau moștenitorii acestora, se administrează de către proprietari, prin structuri silvice proprii similare cu cele ale statului. Pentru gestionarea pădurilor, deținătorii menționați mai sus vor angaja personal de specialitate, autorizat în condițiile prezentei ordonanțe.

(2) Pentru realizarea prevederilor menționate la alin. (1), persoanele fizice, foști composesori, moșneni și răzeși sau moștenitorii acestora, se vor constitui, în mod obligatoriu, în prealabil, în asociații cu personalitate juridică, potrivit legii.

Art. 13. — (1) Pădurile aparținând deținătorilor menționați la art. 12 alin. (1) se organizează pe cantoane silvice conduse de pădurari cu studii de specialitate, suprafața unui canton fiind de maximum: 300 hectare în zona de câmpie; 500 hectare în zona de coline; 1.000 hectare în zona de munte.

(2) În situația existenței mai multor cantoane se vor constitui districte sau brigăzi silvice, conduse de tehnicieni silvici sau de ingineri silvici. Suprafața acestora este de maximum: 1.500 hectare în zona de câmpie; 2.500 hectare în zona de coline; 5.000 hectare în zona de munte.

(3) În cazul mai multor brigăzi sau districte se pot constitui ocoale silvice, a căror suprafață este de maximum: 8.000 hectare în zona de câmpie; 12.000 hectare în zona de coline; 20.000 hectare în zona de munte.

(4) Pentru îndeplinirea condițiilor de suprafață precizate la alin. (1)–(3), proprietarii pădurilor respective se pot asocia în funcție de vecinătăți sau de interesele economice ale acestora.

Art. 14. — (1) În situația în care proprietarii pădurilor care fac obiectul prezentei secțiuni nu doresc sau nu pot îndeplini condițiile menționate la art. 12, aceștia vor gospodări pădurile ce le aparțin, pe bază contractuală, prin Regia Națională a Pădurilor.

(2) Prin contractul încheiat între părți se stabilesc drepturile și obligațiile proprietarilor pădurilor și ale Regiei Naționale a Pădurilor. În mod obligatoriu se vor stipula:

a) drepturile materiale ale proprietarilor de păduri, în natură sau în bani, care rezultă din valorificarea resurselor lemnoase și nelemnoase ale pădurilor preluate în gestiune;

b) obligațiile Regiei Naționale a Pădurilor de a asigura paza pădurilor și de a executa lucrările tehnice silvice de îngrijire, combatere a dăunătorilor, punere în valoare a masei lemnoase, exploatare a resurselor și de regenerare a arboretelor, în conformitate cu regimul silvic;

c) modalitățile financiare de a suporta costul lucrărilor de întocmire a amenajamentelor silvice, de administrare, pază, îngrijire, protecție contra dăunătorilor, exploatare și regenerare.

*Secțiunea a 3-a***Administrarea fondului forestier proprietate privată a persoanelor fizice**

Art. 15. — (1) Pădurile proprietate privată a persoanelor fizice sunt supuse regimului silvic. Proprietarii acestor păduri au obligația să execute prin mijloace proprii sau prin unități silvice specializate lucrările necesare impuse de regimul silvic.

(2) În situațiile în care proprietarii pădurilor nu își pot îndeplini în mod individual obligațiile prevăzute la alin. (1), aceștia se pot constitui în asociații cu personalitate juridică, angajând personal silvic de specialitate, în conformitate cu prevederile art. 13.

(3) În vederea respectării obligației prevăzute la alin. (1), proprietarii pădurilor proprietate privată, individuali sau constituiți în asociații, pot solicita, de asemenea, unităților teritoriale ale Regiei Naționale a Pădurilor să administreze pădurile ce le aparțin, pe bază de contracte, în condițiile prevăzute la art. 12 alin. (2).

*Secțiunea a 4-a***Administrarea pădurilor proprietate privată a unităților de cult (parohii, schituri, mănăstiri), a instituțiilor de învățământ sau a altor persoane juridice**

Art. 16. — (1) Administrarea pădurilor proprietate privată a parohiilor, schiturilor, mănăstirilor, unităților de învățământ sau a altor persoane juridice se face de către acestea, angajând personal silvic specializat, în vederea respectării obligațiilor prevăzute la art. 8 alin. (1).

(2) Pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute la alin. (1), proprietarii pădurilor respective se pot asocia cu alți deținători de păduri, în vederea gospodării pădurilor în condițiile prevăzute la art. 13.

(3) Proprietarii de păduri care fac obiectul prezentei secțiuni pot solicita, de asemenea, ca pădurile ce le aparțin să fie administrate pe bază contractuală de către Regia Națională a Pădurilor, în condițiile prevăzute la art. 12, completate cu alte prevederi specifice, convenite de părțile contractante.

*Secțiunea a 5-a***Reglementări comune pentru administrarea fondului forestier proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale și proprietate privată**

Art. 17. — (1) Contractele de administrare a fondului forestier menționat la secțiunile 2–4 din prezentul capitol se încheie pe o durată minimă, egală cu perioada de aplicare a amenajamentului silvic, conform prevederilor art. 18, din Codul silvic.

(2) Contractele prevăzute la alin. (1) se încheie în formă autentică la birourile notariale, taxele și comisioanele suportându-se de către Regia Națională a Pădurilor. Aceste contracte se înregistrează la inspectoratele silvice teritoriale în raza cărora se află fondul forestier.

(3) Rezilierea contractului din inițiativa unei părți se soluționează conform legislației civile.

(4) Activitatea personalului silvic angajat pentru paza și gospodărirea pădurilor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale și proprietate privată este controlată sub raportul regimului silvic de către personalul tehnic al autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și al inspectoratelor silvice teritoriale prevăzute la cap. IV din prezenta ordonanță.

(5) Personalul silvic angajat pentru paza pădurilor, prevăzut la art. 13 alin. (1), este dotat cu armament de serviciu, în condițiile legii.

Art. 18. — Modalitățile concrete de constituire a structurilor silvice pentru gospodărirea pădurilor, care fac obiectul secțiunilor 2—4 din prezentul capitol, precum și modul de organizare și funcționare a acestora se stabilesc prin regulament aprobat prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe.

CAPITOLUL IV

Controlul respectării regimului silvic

Art. 19. — (1) Controlul respectării regimului silvic pentru întregul fond forestier național se exercită de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură — Departamentul pădurilor, prin Direcția generală pentru controlul aplicării regimului silvic, precum și prin inspectoratele silvice teritoriale din subordinea acesteia.

(2) Modul de organizare și funcționare a controlului aplicării regimului silvic la nivel central și local, precum și structurile administrative aferente se stabilesc prin regulament aprobat prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe.

Art. 20. — Direcția generală pentru controlul aplicării regimului silvic, prin organele sale centrale și teritoriale, are următoarele atribuții:

a) controlează modul de respectare, de către proprietarii și deținătorii cu orice titlu de păduri, a prevederilor legilor, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, ordinelor ministrului, regulamentelor și instrucțiunilor în domeniul silviculturii, precum și a normelor specifice regimului silvic;

b) analizează și controlează modul de respectare a prevederilor amenajamentelor silvice pentru toate pădurile, indiferent de natura proprietății;

c) controlează activitatea de exploatare a masei lemnoase, executată prin agenți economici atestați sau în regie proprie, și dispune sistarea activităților care încalcă normele tehnice specifice sau care provoacă degradarea vegetației forestiere, eroziunea solului sau alte deteriorări ale mediului;

d) controlează aplicarea și respectarea dispozițiilor legale privind prevenirea și stingerea incendiilor în păduri;

e) controlează activitatea de construire, reparare și întreținere a drumurilor forestiere, în conformitate cu legislația și normele specifice în vigoare;

f) constată faptele contravenționale în domeniul silviculturii și exploatării pădurilor și propune sau stabilește, după caz, sancțiunile, potrivit imputernicirilor prevăzute de lege;

g) constată faptele infracționale în domeniul silviculturii și exploatării pădurilor și sesizează, de îndată, organul de poliție, în vederea efectuării cercetării penale, în conformitate cu prevederile art. 207 și 209 din Codul de procedură penală;

h) verifică sesizările scrise cu privire la abaterile comise în fondul forestier proprietate publică sau proprietate privată și stabilește situațiile de încălcare a actelor normative în vigoare, propunând măsurile de reglementare sau de sancționare, potrivit legii;

i) avizează angajarea personalului silvic necesar pentru gospodărirea pădurilor, altele decât cele administrate de către Regia Națională a Pădurilor;

j) îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare, prevăzut la art. 19 alin. (2).

Art. 21. — (1) Inspectoratele silvice teritoriale se constituie la nivelul fiecărui județ, dacă suprafața pădurilor județului, potrivit art. 3 lit. a)—e), este de minimum 100.000 hectare.

(2) În cazul județelor în care suprafața pădurilor este sub limita prevăzută la alin. (1), inspectoratele silvice teritoriale vor fi constituite pe raza a două sau mai multe județe limitrofe, astfel încât suprafața minimă a acestora să fie cea prevăzută la alin. (1).

(3) Personalul tehnic de specialitate din inspectoratele silvice teritoriale se va dimensiona în raport cu suprafața pădurilor și cu numărul de proprietari, astfel încât pentru o suprafață de maximum 10.000 hectare să existe un inspector-inginer silvic.

(4) Pentru lucrările tehnice de nivel mediu și pentru executarea controalelor de fond se va asigura un tehnician silvic pentru:

- 3.000 hectare în zona de câmpie;
- 5.000 hectare în zona de coline;
- 10.000 hectare în zona de munte.

Art. 22. — Finanțarea organelor centrale și teritoriale pentru controlul respectării regimului silvic se face de la bugetul de stat.

CAPITOLUL V

Regimul juridic al fondului forestier proprietate privată

Art. 23. — (1) Terenurile din fondul forestier proprietate privată, indiferent de titularul lor, sunt și rămân în circuitul civil, potrivit legii.

(2) Terenurile prevăzute la alin. (1) pot fi dobândite sau înstrăinate prin oricare dintre modalitățile stabilite de legislația civilă, în condițiile respectării dispozițiilor prezentei ordonanțe.

Art. 24. — (1) Pădurile proprietate privată se pot înstrăina, prin acte juridice, numai cu condiția nedivizării proprietății.

(2) Condiția de nedivizare a proprietății este aplicabilă și în cazul moștenitorilor.

(3) Statul, prin Regia Națională a Pădurilor, are dreptul de preempțiune la toate vânzările de bună voie sau silite, la preț și în condiții egale atât pentru pădurile proprietate privată, cât și pentru terenurile cu altă folosință, limitrofe fondului forestier proprietate publică a statului. În acest sens, proprietarul terenului ce face obiectul vânzării este obligat să înștiințeze, în scris, unitatea silvică teritorială în raza căreia se află terenul respectiv despre intenția de înstrăinare. Unitatea silvică sesizată își exprimă opțiunea în termen de 30 de zile, după care dreptul de preempțiune al statului încetează.

(4) În situația în care Regia Națională a Pădurilor nu își exprimă opțiunea de a cumpăra terenuri cu păduri proprietate privată, în condițiile stabilite la alin. (3), dreptul de preempțiune pentru cumpărarea terenului cu pădure revine proprietarilor învecinați, care își pot exprima opțiunea în termen de 30 de zile de la înștiințarea scrisă cu confirmare de primire, trimisă de proprietarul care dorește să vândă terenul cu pădure. După expirarea acestui termen, dreptul de preempțiune încetează.

(5) În cazul vânzării unor suprafețe de pădure aflate în indiviziune, dreptul de preempțiune revine coproprietarilor terenurilor respective.

(6) Înstrăinarea făcută cu încălcarea prevederilor alin. (1)—(5) este nulă de drept.

(7) Suprafața maximă de pădure pe care o persoană fizică o poate obține prin cumpărare este de 1.000 hectare.

Art. 25. — (1) Reducerea suprafeței pădurilor proprietate privată este interzisă, cu excepția cazurilor prevăzute la alineatul următor.

(2) În mod excepțional, pentru construcții cu destinație militară, pentru căi ferate, șosele de importanță deosebită, linii electrice de înaltă tensiune, mine, forări, sonde și echipamente aferente acestora, conducte magistrale de transport gaze sau petrol, lucrări de îmbunătățiri funciare, de gospodărire a apelor sau de realizare a unor noi surse de apă, obiective turistice, ocuparea definitivă de terenuri din fondul forestier proprietate privată, cu defrișarea pădurii sau fără, se aprobă, cu acordul prealabil al proprietarilor terenurilor, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe.

(3) În cazurile în care proprietarii terenurilor nu sunt de acord, ocuparea terenurilor se poate face în condițiile stabilite potrivit reglementărilor legale privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică.

(4) Ocuparea definitivă a terenurilor din fondul forestier proprietate privată se face cu plata de către persoanele fizice și juridice solicitante a următoarelor taxe și despăgubiri:

a) taxa pentru ocuparea definitivă de terenuri forestiere, care se varsă în Fondul de ameliorare potrivit prevederilor art. 92 alin. (4) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, fond aflat la dispoziția autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

b) contravaloarea terenului, care se achită proprietarului terenului forestier;

c) contravaloarea pierderii de creștere, determinată de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității, dacă terenul este acoperit cu pădure, despăgubire care revine proprietarului terenului.

Art. 26. — Pentru ocuparea temporară de terenuri din fondul forestier proprietate privată, în condițiile prevăzute la art. 25 alin. (2), persoanele fizice sau juridice care beneficiază de ocuparea terenurilor au obligația să achite:

a) chiria pentru ocuparea terenului pe durata aprobată, care se încasează de proprietarul terenului;

b) contravaloarea pierderii de creștere, determinată de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității, dacă terenul este acoperit cu pădure, despăgubire care revine proprietarului;

c) cheltuielile necesare pentru reinstalarea vegetației forestiere pe terenul ocupat temporar și pentru întreținerea acesteia până la realizarea stării de masiv; sumele aferente se depun într-un cont special, purtător de dobândă, la dispoziția inspectoratului silvic teritorial, care dispune de cheltuirea fondului respectiv pentru realizarea lucrărilor silvice necesare;

d) o garanție în bani, egală cu taxa legală prevăzută pentru ocuparea definitivă de terenuri forestiere, care se depune într-un cont special, purtător de dobândă, aflat la dispoziția inspectoratului silvic teritorial. După îndeplinirea obligațiilor prevăzute cu privire la redarea terenurilor în fondul forestier, titularul aprobării va primi garanția și dobânda aferentă.

Art. 27. — Metodologia de executare și de finanțare a lucrărilor de reinstalare a vegetației forestiere și de întreținere a acesteia până la realizarea stării de masiv, prevăzute la art. 26 lit. (c), se elaborează de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe.

Art. 28. — Ocuparea definitivă sau temporară a terenurilor din fondul forestier proprietate privată, potrivit prevederilor art. 25 și art. 26, se face numai cu acordul proprietarilor și se aprobă după cum urmează:

a) pentru suprafața de până la un hectar, de către inspectoratul silvic teritorial, la cererea persoanei fizice sau juridice beneficiare;

b) pentru suprafața de peste un hectar, dar nu mai mare de 100 hectare, de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, la cererea persoanei fizice sau juridice beneficiare, cu avizul inspectoratului silvic teritorial;

c) pentru suprafața de peste 100 hectare, prin hotărâre a Guvernului, la cererea persoanelor juridice beneficiare și la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 29. — Defrișarea pădurii, în scopul executării de lucrări necesare gospodăririi fondului forestier, se aprobă de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, la cererea proprietarului, și este scutită de plata oricăror taxe.

CAPITOLUL VI

Finanțarea administrării fondului forestier național

Art. 30. — (1) Finanțarea activităților de administrare a fondului forestier proprietate publică a statului se asigură de către Regia Națională a Pădurilor din veniturile realizate prin valorificarea produselor pădurii și din Fondul de conservare și regenerare a pădurilor, prevăzut la art. 63 din Codul silvic, care este fond deductibil la determinarea profitului impozabil aferent Regiei Naționale a Pădurilor.

(2) Finanțarea activităților de administrare a fondului forestier proprietate privată a persoanelor juridice sau persoanelor fizice se asigură, de regulă, de către acestea din veniturile realizate prin comercializarea masei lemnoase exploatare și a altor produse ale pădurilor ce le aparțin.

Art. 31. — (1) În vederea sprijinirii proprietarilor de păduri proprietate privată, în special persoane fizice, în efectuarea unor lucrări de gospodărire, în scopul asigurării integrității fondului forestier național și gestionării durabile a pădurilor, statul va aloca anual, de la buget, fondurile necesare pentru:

a) refacerea pădurilor afectate de calamități naturale sau de incendii;

b) refacerea unor căi forestiere de transport distruse în urma calamităților naturale;

c) combaterea bolilor și dăunătorilor în pădurile proprietate privată;

d) finanțarea unor studii complexe de fundamentare a soluțiilor de gospodărire a pădurilor proprietate privată;

e) punerea la dispoziția proprietarilor de păduri a normelor tehnice silvice și juridice care reglementează regimul silvic și a materialelor de propagandă și educație forestieră privind ocrotirea și conservarea pădurilor;

f) sprijinirea proprietarilor de păduri cu funcții speciale de protecție, persoane fizice, prin acordarea unor compensații reprezentând contravaloarea lemnului pe care nu îl recoltează datorită restricțiilor impuse prin amenajamentele silvice în pădurile cu funcții speciale de protecție.

(2) Normele metodologice de acordare, utilizare și control al sumelor acordate potrivit prevederilor alin. (1) se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, cu avizul Ministerului Finanțelor, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

CAPITOLUL VII

Răspunderi și sancțiuni

Art. 32. — Încălcarea prevederilor prezentei ordonanțe atrage, după caz, răspunderea disciplinară, materială, civilă, contravențională sau penală a persoanei vinovate, potrivit legii.

Art. 33. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, sunt considerate infracțiuni, și se sancționează după cum urmează:

a) refuzul nejustificat al Regiei Naționale a Pădurilor de a încheia contractele de administrare stabilite la art. 14, art. 15 alin. (3) și la art. 16 alin. (3), cu amendă de la 5.000.000 lei la 25.000.000 lei;

b) refuzul proprietarilor sau al altor deținători de păduri de a întocmi amenajamentele silvice, conform obligației prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. a), cu amendă de la 200.000 lei la 1.000.000 lei, pentru persoane fizice, și de la 1.000.000 lei la 5.000.000 lei, pentru persoane juridice;

c) neasigurarea pazei pădurilor, potrivit obligației prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. b), cu amendă de la 500.000 lei la 1.000.000 lei, pentru persoane fizice, și de la 2.500.000 lei la 5.000.000 lei, pentru persoane juridice;

d) refuzul proprietarilor sau al altor deținători de păduri de a executa lucrările de prevenire și combatere a daunătorilor și bolilor pădurilor, conform dispoziției art. 8 alin. (1) lit. c), sau de a executa lucrările de îngrijire a arboretelor, prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. g), cu amendă de la 1.000.000 lei la 5.000.000 lei;

e) angajarea de către proprietari sau alți deținători de păduri de personal silvic neavizat de autoritatea publică care răspunde de silvicultură, cu amendă de la 1.000.000 lei la 5.000.000 lei.

(2) Sunt competenți să constate faptele contravenționale prevăzute la alin. (1) inginerii din autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură și din inspectoratele silvice teritoriale, împuterniciți prin delegație.

(3) Sancțiunile contravenționale prevăzute la alin. (1) se aplică de către conducătorul autorității publice teritoriale care răspunde de silvicultură, prin rezoluție pe procesul-verbal de constatare.

(4) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile prevederile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu excepția art. 25—27.

Art. 34. — Stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, altele decât cele prevăzute la art. 33, indiferent de

forma de proprietate a pădurilor în care acestea au fost comise, sunt reglementate prin lege specială.

Art. 35. — Personalul silvic din autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură și din inspectoratele silvice teritoriale este competent să constate infracțiunile prevăzute la art. 96—103 din Codul silvic și este obligat să sesizeze de îndată organele de cercetare penală competente.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții finale

Art. 36. — În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură va revizui și va completa cu prevederi specifice pădurilor proprietate publică și privată regulamentele, instrucțiunile și normele tehnice din domeniul silviculturii.

Art. 37. — În exercitarea atribuțiilor de serviciu privind paza fondului forestier, constatarea contravențiilor și a infracțiunilor silvice, personalul silvic prevăzut la art. 35 este asimilat personalului care îndeplinește funcții ce implică exercițiul autorității publice.

Art. 38. — Unitățile de poliție, împreună cu cele ale jandarmeriei, precum și organele administrației publice locale ori, după caz, organele de pompieri militari vor sprijini organele silvice sau, după caz, le vor acorda asistență tehnică, potrivit competențelor, în organizarea și desfășurarea acțiunilor de prevenire și de combatere a fenomenului infracțional și contravențional și, respectiv, pentru prevenirea și stingerea incendiilor atât în pădurile proprietate publică, cât și în cele proprietate privată.

Art. 39. — Personalul silvic de toate gradele, necesar pentru gospodărirea pădurilor proprietate privată, poate fi angajat numai cu avizul inspectoratelor silvice din subordinea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 40. — Prezenta ordonanță intră în vigoare la 60 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

Art. 41. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă orice alte dispoziții contrare.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:

Ministrul apelor, pădurilor și protecției mediului,

Romică Tomescu

Ministrul finanțelor,

Daniel Dăianu

Ministru de interne,

Gavril Dejeu

București, 27 august 1998.
Nr. 96.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.